

עמ"י 46666/10/14 - אבדלים אבדלימוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
עמ"י 46666-10-14 אבדלימוב(עציר) נ' מדינת ישראל
בפני כב' השופט גד גדעון
העורר
נגד
המשיבה
אבדלים אבדלימוב (עציר)
מדינת ישראל

נוכחים:

עורר 1 - חשוד אבדלים אבדלימוב ב"כ העורר - עו"ד בן לולו ב"כ המשיבה - רפ"ק זליבנסקי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ערר על החלטת בית משפט השלום הנכבד באשקלון, כבוד השופט הבכיר חיים נחמיאס מיום 28.10.2014 במסגרתה האריך את מעצרו של העורר לצרכי חקירה, עד ליום 30.10.2014.

העורר חשוד בביצוע כניסה למקום מגורים לצורך ביצוע עבירה, גניבה והונאה בכרטיס חיוב. על פי החשד, נכנסו החשוד ואחרים למקום מגורים, גנבו משם כרטיס אשראי ובהמשך השתמשו בכרטיס לצורך משכית כספים במכשיר כספומט.

המשיבה ביקשה להאריך את מעצרו של העורר לצורך חקירה בעילות של מסוכנות וחשש לשיבוש אם ישוחרר.

בית המשפט קמא בחן את תיק החקירה וקבע כי יש בסיס סביר לחשד העולה בין היתר מגרסתו של העורר עצמו, אשר הודה בשימוש בכרטיס האשראי הגנוב, בתוך יממה אחת מן הזמן בו נגנב.

בית המשפט קמא סביר כי בנסיבות קמה עילת מעצר של מסוכנות וכי שחרורו של העורר עלול לשבש את החקירה.

בנסיבות אלה, וכאשר סבר כי לא ניתן לשחרר את העורר לחלופת מעצר נוכח עוצמת העילות, האריך את מעצרו כאמור לעיל.

ב"כ העורר סבור כי לא קמה בנסיבות עילת מעצר של מסוכנות היות ומדובר בעבירות רכוש בלבד וכאשר בעברו של

העורר אין הרשעות. יתרה מזאת, העורר הינו חייל בשירות חובה, לוחם ביחידה קרבית ונעצר מתוך המוצב בו שירת.

כמו כן, סבור ב"כ העורר כי אין חשש ממשי לשיבוש חקירה אם ישוחרר העורר וכי המשך מעצרו הינו בגדר החזקתו "כבן ערובה", עד איתורו של חשוד אחר, אשר בשלב זה טרם אותר.

לאחר שעיינתי במסמכים מתוך תיק החקירה ולאחר ששקלתי את הטענות, סבורני כי אין לקבל את הערר.

ראשית, נכונה קביעתו של בית המשפט קמא כי קם בנסיבות חשד סביר לביצוע כל עבירות.

העורר הודה כאמור בשימוש בכרטיס האשראי הגנוב, תוך יממה אחת מן הזמן בו נגנב, ובכך קמה חזקה תכופה לעניין גניבת הכרטיס, וממילא ביחס לעבירה הנוספת של כניסה למקום מגורים.

סבורני כי שילוב העבירות, מקים עילת מעצר של מסוכנות, מה גם שלחובת העורר רישום בגין תיק מב"ד שעניינו סחר בחומרים מסוכנים. אילו עמדה עילת המסוכנות לבדה, סבורני כי לא היה בעוצמתה לחייב מעצר ממשי, כאשר מדובר בעבירות רכוש ובהיעדר הרשעות קודמות, וניתן היה בהחלט לשקול שחרור העורר לחלופה הולמת, אלא שבעניינינו קמה עילת מעצר נוספת, חשש לשיבוש חקירה, אם ישוחרר העורר. אין מדובר בחשש בעלמא אלא בעילת מעצר בעלת עוצמה רבה בנסיבות.

אין לומר כי הותרת העורר במעצר בשל עילה זו הינה בגדר החזקתו כ"בן ערובה", שכן איתורו של חשוד אחר וביצוע הפעולות אותן ניתן לשבש, דרושות לצורך חקירת החשד נגד העורר עצמו.

נוכח עוצמת החשש לשיבוש חקירה, סבורני כי אין לשחרר את העורר כעת לחלופת מעצר.

לפיכך, סבורני כי אין להתערב בהחלטת בית המשפט קמא ועל כן, הערר נדחה.

**ניתנה והודעה היום ה' חשוון תשע"ה,
29/10/2014 במעמד הנוכחים.
גד גדעון , שופט**

ספיר א.